

N:o 43.

Ank. till Riksd. Kausli den 9 Maj 1876, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om upphörande af skyldigheten att upprätta och underhålla så kallade milstolpar.

Uti en inom Första Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 43) har Herr *Carl Fredrik Wærn* hemställt, att till de af Kongl. Maj:t föreslagna bestämmelser rörande öfvergången från det nu gällande mått- och vigtsystemet till det nya må fogas ett stadgande af innehåll, att från början af år 1883 det nya systemet skall tillämpas i afseende å landsvägars uppmätning, och skyldigheten att å landsväg upprätta samt underhålla så kallade milstolpar emellertid och för framtiden upphöra; samt att, för den händelse ett sådant stadgande skulle anses ej kunna meddelas, så vida icke den i 3 § af 25 Kap. Byggningsbalken intagna föreskrift om milstolpars uppsättande varder upphäfd, Riksdagen må för sin del besluta, att berörda § skall upphävas.

Såsom stöd för denna framställning har motionären anført hufvudsakligen, att, i den mån en mängd nya vägar blifvit anlagda samt ökad befolkning och nya industrianläggningar upphäft vissa vägars framstående vikt framför andra, hade nyttan af milstolparne förminskats och numera, i följd af de större förändringar jernvägsanläggningarne i nämnda hänseenden gjort, för det mesta försvunnit; att, genom Kongl. kungörelsen den 5 December 1873, om beräkningen af allmänna vägarne längd i hela och tiondedels mil, halfva antalet af milstolpar, eller alla de som angifva fjerdedels mil, förlorat all betydenhet; samt att, då Kongl. Maj:t nu föreslagit ny mil, olika i längd med den hittills räknade, och således, derest detta förslag bifölles, samtliga milstolpar skulle komma att omflyttas, det

syntes vara skäl att fasthellre afskaffa stadgandet om deras upprättande och derigenom bespara häradena icke obetydliga kostnader.

Hvad först angår motionen i hvad den afser, att till de af Kongl. Maj:t föreslagna bestämmelserna rörande öfvergången från det nu gällande mått- och vigtsystemet till det nya skulle fogas ett stadgande, att från början af år 1883 det nya systemet skulle tillämpas äfven i afseende på landsvägars uppmätning, får Utskottet erinra, att, sedan nämnda system träd i full verkställighet — vare sig att detta kommer att ske, enligt Kongl. Maj:ts förslag, från och med nämnda år eller, såsom nu blifvit ifrågasatt, först år 1889 — den nya milen, såsom den enda derefter erkända måttstock, måste vid uppmätning af landsvägar begagnas, så att följaktligen ej heller någon särskild föreskrift derom behöfver meddelas.

Beträffande derefter motionen i öfrigt, så kan Utskottet icke dela motionärens åsigt, att den nytta, som milstolparne medfört, blifvit genom de af honom angifna förhållandena så väsentligt förminskad, att deras borttagande kan deraf föranledas. I fråga härom anser sig Utskottet, i anledning af uppgiften, att halfva antalet milstolpar, eller alla de som angifva fjerdedels mil, skulle, i följd af Kongl. kungörelsen den 5 December 1873 hafva förlorat all betydenhet, böra fästa uppmärksamheten derpå, att en milstolpes större eller mindre gagn i allmänhet vid beräkning af väglängden efter decimalsystemet ingalunda kan vara beroende derpå, huruvida densamma, som i sjelfva verket alltid betecknar en fjerdedels mil, är försedd med inskrift, att den, från någon viss milstolpe eller annan plats räknadt, utvisar ett afstånd af en hel mil eller någon som helst bråkdel deraf. Detta är fasthellre i hvarje särskildt fall betingadt deraf, huruvida milstolpen, med afseende på utgångspunkten för berörda beräkning, dervid kan komma att angifva slutsumman af en väglängd antingen i hela eller halfva mil eller i fjerdedelar deraf. I sistnämnda händelse kan väl milstolpen, vid det förhållande, att miltalet får endast i tiondedelar beräknas, icke medföra samma nytta, som tillföre, men genom den anvisning, den lemnar, torde dock väglängden kunna enligt decimalsystemet bestämmas. Häraf torde vara uppenbart, att, om äfven genom åberopade Kongl. kungörelse den praktiska nyttan af milstolparne i allmänhet i någon, fastän föga afsevärd mån förringats, likväl icke, såsom motionären förestält sig, någon viss del af dem förlorat all användbarhet.

Då, på grund af Utskottets näst föregående betänkande, det metrisk systemet, derest detta betänkande af Riksdagen godkännes, icke skall träda i full verkställighet förr än vid 1889 års början, samt således någon omflyttning af milstolparne sannolikt icke kan förr än året dessförrinnan af detta systems införande föranledas, torde af de härmed förenade

kostnaderna, hvilka följaktligen först omkring tolf år härefter skulle uppkomma, ej heller kunna åtminstone för närvarande hemtas något stöd för milstolparnes borttagande.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Utskottet vördsamt hemställa,

att motionen icke måtte bifallas.

Stockholm den 8 Maj 1876.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

Herrar Grefve *Mörner* och *Ehrenborg* hafva begärt att få antecknadt, *den förre*, att han icke deltagit i beslutet, och *den senare*, att han genom sjukdom hindrats i detta ärendes behandling inom Utskottet deltaga.
